

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/114740/2024/ODSH-SD/7693

Olomouc 25.11.2024

Č. j.: KUOK 134761/2024

Vyřizuje: Mgr. Lukáš Bílek

Počet listů: 3

Telefon: 585 508 312

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněné, obchodní společnosti **Prologic s.r.o.**, IČO: 25881710, se sídlem K Nádraží 351, Grygov, proti výroku I rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě II, ze dne 23.08.2024, č. j. SMOL/368535/2024/OARMV/PDII/Pok, kterým byla uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se měla dopustit tím, že jako provozovatelka osobního automobilu tovární značky [REDAKCE] r. z. [REDAKCE] v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, stanovená zákonem o silničním provozu, kdy dne 06.02.2024 v 00.09 h na pozemní komunikaci v lokalitě Olomouc – Chomoutov na ulici Dalimilova, směr centrum, 49°38.026100'N 17°14.077200'E (komunikace v obci), bylo při dohledu nad dodržováním pravidel provozu na pozemních komunikacích zadokumentováno překročení maximální dovolené rychlosti vozidel, jehož nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a jel s výše uvedeným vozidlem rychlostí 73 km/h, kdy u naměřené rychlosti byla zohledněna tolerance měřicího zařízení ± 3 km/h do rychlosti 100 km/h, a tedy výsledná rychlost je v souladu s příslušnou legislativou stanovena na 70 km/h, kdy na výše uvedené pozemní komunikaci je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, která byla jednáním nezjištěného řidiče překročena o 20 km/h, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. zákona o silničním provozu.

Za přestupek byla obviněné podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu ve spojení s § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 4.000 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30.06.2024, jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se výrok I rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě II, ze dne 23.08.2024, č. j. SMOL/368535/2024/OARMV/PDII/Pok, **ruší a věc se vrací** správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněné proti výroku I rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel, oddělení přestupků v dopravě II (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 23.08.2024, č. j. SMOL/368535/2024/OARMV/PDII/Pok, kterým byla uznána vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což jí byla uložena pokuta ve výši 4.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Z předloženého správního spisu, vedeného pod sp. zn. S-SMOL/048280/2024/OARMV, bylo zjištěno, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 07.02. a 06.03.2024 dvě oznámení přestupku týkající se překročení nejvyšší dovolené rychlosti osobním automobilem tovární značky [REDAKCE] r. z. [REDAKCE] na stejném místě v lokalitě Chomoutov (místní část) v Olomouci. Rychlost jízdy byla zjištěna automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, silničním rychloměrem UnicamSPEED-R.

V prvním případě šlo o naměřenou rychlost jízdy 73 km/h (70 km/h po odečtu přípustné odchylky měření ± 3 km/h) a obviněné byla dne 18.02.2024 doručena cestou datové schránky výzva k úhradě určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu ve výši 1.250 Kč. Obviněná určenou částku neuhradila ani nesdělila údaje potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla, a proto byla věc neznámého pachatele dopravního přestupku dne 16.04.2024 odložena usnesením podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Ve druhém případě byla vozidlu [REDAKCE] naměřena rychlost jízdy 65 km/h (62 km/h po odečtu) a obviněné byla také zaslána výzva k úhradě určené částky, nyní ve výši 750 Kč, přičemž výzva byla doručena dne 11.03.2024. Ve lhůtě splatnosti obviněná určenou částku neuhradila a údaje o řidiči sdělila stručným podáním v elektronické podobě až dne 03.05.2024. Řidičem vozidla měla být zahraniční osoba s bydlištěm ve Spojených státech amerických. Protože obviněná neuvedla celou identifikaci osoby (chyběl údaj o datu narození), správní orgán prvního stupně jí výzvou ze dne 07.05.2024 vyzval k doplnění. Ačkoliv obviněné byla výzva doručena dne 10.05.2024, požadované údaje nedoplnila. Správní orgán prvního stupně věc neznámého pachatele dopravního přestupku dne 04.06.2024 odložil usnesením podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Následným usnesením, ze dne 04.06.2024, rozhodl o spojení věcí do společného řízení podle § 88 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Ještě téhož dne 04.06.2024 správní orgán prvního stupně vyhotovil příkaz s č. j. SMOL/237607/2024/OARMV/PDII/Pok, kterým obviněnou uznal vinnou ze spáchání dvou přestupků provozovatele vozidla a uložil jí pokutu ve výši 4.300 Kč. Příkaz byl obviněné doručen prostřednictvím datové schránky dne 11.06.2024. Obviněná podala dne 18.06.2024 proti příkazu v elektronické podobě včasný odpor, kterým byl příkaz zrušen, a správní orgán prvního stupně pokračoval v projednání přestupků.

Správní orgán prvního stupně dne 01.07.2024 provedl výtisk údajů o vozidle z registru silničních vozidel a dne 10.07.2024 vypracoval vyrozumění o dokazování listinami mimo ústní jednání, které bylo obviněné doručeno fikcí do datové schránky dne 22.07.2024. Dne 01.08.2024 proběhlo dokazování listinami, kterého se obviněná nezúčastnila. Potom již správní orgán prvního stupně přistoupil k písemnému vyhotovení konečného rozhodnutí.

V rozhodnutí ze dne 23.08.2024 správní orgán prvního stupně rozhodl ve výroku I o vině obviněné za přestupek a o uložení správního trestu, zatímco výrokem II rozhodl o zastavení řízení v části věci, týkající se skutku ze dne 04.03.2024, z důvodu podle § 86 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Toto rozhodnutí bylo obviněné doručeno cestou datové schránky dne 27.08.2024. Obviněná proti němu podala dne 09.09.2024 v elektronické podobě blanketní odvolání. Protože odvolání neobsahovalo všechny náležitosti podle § 82 odst. 2 správního řádu, správní orgán prvního stupně vyzval obviněnou dne 12.09.2024 (doručeno fikcí do datové schránky dne 23.09.2024) k doplnění odvolání. Obviněná do dnešního dne své odvolání nedoplnila.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání a předal spis odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a to v rozsahu „rozhodnutí o přestupku“, které v této věci představuje pouze výrok I napadeného rozhodnutí. Přestože obviněná v odvolání nevymezila, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, a § 82 odst. 2 správního řádu podpůrně upravuje, že není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí, tak podle odvolacího správního orgánu odvolání z povahy věci nesměřuje proti příznivému „zprošťujícímu“ výroku II rozhodnutí o zastavení řízení, který proto nabyl právní moci 12.09.2024. Zákonost výroku I napadeného rozhodnutí přezkoumal odvolací správní orgán podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich v plném rozsahu. Přitom dospěl k závěru, že jsou zde důvody ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se dopustí **provozovatel vozidla** tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. zákona o silničním provozu se dopustí **fyzická osoba** tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.

Výrok o vině v napadeném rozhodnutí není natolik určitý a jednoznačný, aby nebyly pochybnosti o tom, jakého přestupku se obviněná měla dopustit a kde se ho měla dopustit. Neurčitost právní kvalifikace skutku shledal odvolací správní orgán v tom, že ve výroku o vině je na začátku zvýrazněno tučným písmem, že obviněný z přestupku se uznává vinným, a současně na konci je opět tučným písmem zdůrazněno „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu“, čemuž předcházejí slova „čímž se dopustil přestupku dle“. Zároveň je ve výroku o vině uvedena i správná právní kvalifikace přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Shodný popis přestupku je zopakován i v odůvodnění rozhodnutí. Jedná se však o popis zavádějící, neboť výrok I napadeného rozhodnutí může působit dojmem, že byla obviněná uznána vinným ze spáchání dvou přestupků. K tomu odvolací správní orgán uvádí, že jednou z podmínek odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla, která je vymezena v ustanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu je, že „*porušení povinností řidiče nebo pravidel*

provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona“. Je tedy potřebné, aby byl při zpracování popisu skutku přehledně vystižen rozdíl mezi jednáním řidiče vozidla a objektivní odpovědností provozovatele vozidla, nejlépe vyjádřením, že jednání neznámého pachatele (nezjištěného řidiče) vykazovalo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu. Dále odvolací správní orgán náhledem do internetových map ověřil, že ulici Dalimilova v části obce Chomoutov obce Olomouc začíná na příjezdu do Chomoutova a končí u mostu přes řeku Moravu – jedná se o úsek dlouhý přibližně 1,2 km. Z tohoto důvodu je místo spáchání přestupku potřebné blíže vymezit. Ostatně v tomto směru je v záznamu o přestupku vyznačen údaj o křižovatce ulic záznamem „ul. Dalimilova x ul. Výstavní“. Podle názoru odvolacího správního orgánu je tento údaj pro určení místa spáchání vhodnější a přehlednější než jen strohé zeměpisné souřadnice, na kterých je umístěn silniční rychloměr. Místo spáchání určené souřadnicemi by v případě potřeby bylo obtížné bez dalšího technického vybavení ověřit, a proto se jedná spíše jen o pomocný technický údaj.

Dále bylo přezkoumáním zákonnosti rozhodnutí zjištěno, že není řádně odůvodněna úvaha o individualizaci správního trestu podle § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Jde o jednu z obsahových náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu. V ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se uvádí příkladný výčet kritérií, k nimž by měl správní orgán při rozhodování o druhu správního trestu a jeho výměry přihlížet. I když tedy pokuta byla uložena na spodní hranici rozpětí 4.000–10.000 Kč, určeného prostřednictvím ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu, nemůže obstát obecné odůvodnění výše pokuty, že správní orgán „*pokutu považuje za spravedlivou a přiměřenou právě z výše uvedených důvodů*“. Určité posouzení kritéria míry překročení nejvyšší dovolené rychlosti sice provedl správní orgán prvního stupně v prostředním odstavci na straně 5 rozhodnutí, jednalo se však o právní hodnocení materiální stránky přestupku, a tedy nikoliv o hodnocení povahy a závažnosti přestupku.

K vedení řízení odvolací správní orgán uvádí, že v tomto případě nebylo povinností správního orgánu prvního stupně vést společné řízení o dvou přestupcích provozovatele vozidla, a to s ohledem na ustanovení v § 125g odst. 5 zákona o silničním provozu, které je ve vztahu speciality vůči § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a které upravuje: „*Jde-li o projednání přestupků podle § 125f odst. 1 v návaznosti na postup podle § 125f odst. 5, ve společném řízení lze projednat pouze přestupky, které se vztahují k věcem odloženým nebo věcem, o nichž bylo řízení zastaveno, do 1 měsíce od odložení nebo zastavení první z nich*“. To znamená, že když první skutek byl ve věci neznámého pachatele odložen 16.04.2024, tak po uplynutí více než jednoho měsíce nebylo podle zákona nutné vést společné řízení se druhým skutkem, u kterého byl přestupek neznámého pachatele odložen až dne 04.06.2024. Nad rámec předmětu řízení tohoto odvolacího řízení odvolací správní orgán poznamenává, že nebylo procesně vhodné ve druhé části věci „zkusit příkaz“, když v konečném rozhodnutí o zastavení řízení (výrok II rozhodnutí) správní orgán vysvětlil, že neučinil dostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku, tudíž řízení vlastně nebylo zahájeno v souladu s § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu. Tím si správní orgán popřel závěry z odůvodnění příkazu, kde považoval řidiče za neznámého, protože obviněná nereagovala na výzvu k doplnění osobních údajů o řidiči. S tím souvisí rovněž chybné použití ustanovení, podle něhož bylo řízení zastaveno. Ustanovení § 86 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich totiž říká, že „*správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže skutek nespáchal obviněný*“. To znamená, že by dokazováním muselo být bez důvodných pochybností zjištěno, že pachatelem přestupku je jiná osoba, v tomto případě to znamená, že provozovatel vozidla [REDAKCE] je jiná osoba než obviněná. Tak tomu však v projednávané věci nebylo. Pokud

správní orgán prvního stupně vyhodnotil, že před zahájením řízení s obviněnou neučinil všechny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, měl řízení v části věci zastavit samostatným ustanovením, a to podle obecného ustanovení o zastavení řízení z moci úřední v § 66 odst. 2 správního řádu. Procesní předpisy totiž výslovně neupravují případ, kdy správní řízení nebylo zahájeno v souladu se zákonem.

Vzhledem ke shora uvedenému nezbylo než napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit zpět k novému projednání a rozhodnutí, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Při novém projednání věci správní orgán prvního stupně přizpůsobí popis skutku a jeho právní kvalifikaci, aby nebyly zavádějící, a naopak bylo jednoduše, a zároveň přesně označeno místo spáchání přestupku, a odliší přestupek provozovatele vozidla od jednání řidiče, které pouze vykazuje znaky dopravního přestupku fyzické osoby. V novém rozhodnutí také blíže odůvodní výši pokuty za přestupek.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:
Prologic s.r.o.
IČO: 25881710
K Nádraží 351
783 73 Grygov